

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an	240 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.
Pe jumătate de an	120 "		
Pe un pătrar de an	60 "		
Un număr	5 Lei.		
Pentru străinătate pe un an	200 Lei.		

Tineretul.

Tineretul de astăzi este generația zilei de mâne; tineretul intelectual de azi constituie mâne clasa conducătoare a Țării. El este speranța neamului care se vrea mai bun și mai avansat în multiplele căi ale progresului.

În sufletul tinerilor se plămădesc ideile și preocupările ce se refrâng mâne-poimâne în totațtea fapte, și nu odată vedem într'ânsele, măguliți, oglinda sufletelor noastre! Doar în cele din urmă aluat din frământătura cunoseută sunt ei, zestrea lor sufletească fiind complexul de simțiri și voiri ale înaintașilor!

Iată pentruce mare, neînchipuit de mare, rămâne răspunderea noastră și a societății, cari dăm acestui tineret pe lângă o sumedenie de îndrumări, și contactul de toată ziua.

Mântuitorul Christos, model neîntrecut de pedagog, oferă toată dragoastea Inimii Sale copiilor, spunându-le molestatorilor, *lăsați copiii să vină la Mine...* Dar latura cea mai strălucită a pedagogiei Sale se cuprinde în *încurajarea* desprinsă din brațele întinse spre copii, oaspeții Săi neprihăniți. El, Adevărul absolut, apelează deci cu precădere la copii, chemându-i să-L urmeze!

Inima copiilor ca și sufletul lor constituie rezonanța cea mai pură a inimilor și sufletelor în luptă, cu deosebirea aceea că ei nu știu ce-i dincolo; copiii caută și urmăresc un lucru, un adevăr de dragul cauzei și niciodată pentru efect. Ca și pasărea care învață să zboare.

Ea află plăcere în sborul ei stângaci, neștiind că sborul este un element de atac și de apărare.

Intocmai însă cum puiul de pasăre este învățat să zboare sub scutul mamei sale, este avizat și tineretul la îndrumarea tuturor celor cu experiență. Experiența și exemplul bun să fie cartea noastră de vizită cu adevărat și cea mai de seamă cu care ne prezentăm tineretului. Dacă nu le avem să rămânem la o parte. Să nu desconsiderăm tineretul, căci este cel mai curat element social, să-l luăm în seamă, căci reprezintă nădejdea noastră și bruscarea lui este bruscarea viitorului nostru.

Că ce realizare poate săvârși tineretul condus și încurajat cuminte, mărturisește un caz din o mie. Este cazul tineretului dela Academia noastră teologică. Prinzând ca pe una din cele mai frumoase acțiuni, s'a grupat în jurul acțiunii de adunare de fonduri pentru monumentul fostului director și profesor Dr Iosif Olariu, și cu însuflețirea caracteristică vârstei lor au obținut realizări demne de admirație și laudă! Ce dovedește aceasta decât că direcționat cu tact tineretul este elementul cel mai capabil de acte și fapte mari.

Dacă astăzi oferim spectacolul unei societăți rele, vina să nu o căutăm aiurea; raul este în noi, răul suntem noi. Și fiind noi răi, nu ne putem aștepta la un tineret cuminte, *căci nu se culeg struguri din spini și smochine din ciulini.*

Fondul preoțesc de ajutorare.*)

O nepăsare condamabilă, o totală lipsă de prevedere a fost, că dela războiu încoaci — preoții noștri — în toate congresele, de toate au vorbit, de toate s'au îngrijit, numai de soarta lor și a familiei lor absolut nimic. Ca și când preotul n'ar fi muritor, ca și când în urma lui n'ar rămâne decât un cuier și o reverendă înverzită de vreme. Și era doar un timp când salariul ajunsese aproape de trei ori ca azi. Cum Dumnezeu a binecuvântat pe cei mai mulți cu copii — uneori mulți la număr — situația acestora după moartea tatălui este mai grea ca a orfanilor de războiu, că de aceștia se mai îngrijește statul cum se îngrijește, dar de ai preotului doar bunul Dumnezeu care îngrijește și de paserile cerului. De preotesele văduvele nu mai vorbesc, după ce trebuie să părăsească casa parohială, și fără pământ și fără pensie și alte venituri, abisul întunecat al disperării e soarta lor.

Salariul preotului azi așa de mic, abea ajunge pentru traiul zilnic de azi pe mâine, necum pentru a strânge ceva pentru zile de boală sau cazuri de moarte. Este poate multora cunoscut cazul unui distins preot din Craiova, tată a câtorva copii — murind subit, apelul la inimile caritabile și orașul au contribuit ca să-l înmormânteze.

Pe când la alt soi de funcționari situația e altfel. Doamna unui bun prieten dintr'un oraș apropiat, fost colonel în rezervă și murind în ziua de anui nou curent, pentru acoperirea cheltuelilor de înmormântare a ridicat imediat dela administrația financiară suma de 25.000 Lei — de trei ori salariul lunar avut ca penzie.

Deoarece dela stat nu căpătăm, eparhia în lipsă de fonduri nu ne poate veni în ajutor, înghețarea fondului de ajutorare se poate face numai din cotizațiile tuturor preoților fără considerare la adeziunea lor sau nu, pentru că în toată eparhia nu cred să fie vre-unul care să nu se gândească, că va sosi vremea când cineva va avea să-l îngrijească și să-l conducă la groapă.

*) În legătură cu articolul păr. Mărgineanu din Nr. 2/1934.

Îndrăznesc a crede, că P. S. nostru Episcop Vasile va fi cel dintâiu care-și va pune iscălitura pentru înghețarea acestui fond, cu formarea căruia alte eparhii mai demult au luat-o înaintea noastră. Și poetul a zis:

Frumos e, sfânt e să trăești
Când pentru ai tăi tu suflet ești. (Coșbuc)

Nicolae Văleanu, paroh.

Divinitatea în viața popoarelor.

Clement Alexandrinul (în Stromata V.) ne învață că a ajunge la stăpânul tuturor este cea mai grea întreprindere; obiectul ne scapă întotdeauna și se îndepărtează de puterea de pricepere a minții omenești.

Într'adevăr, a raționa asupra ființei lui Dumnezeu, este tot ce poate fi mai greu, căci noi nu putem cunoaște pe Dumnezeu prin ajutorul simțurilor ci prin ajutorul credinței, al doilea factor principal în dezvoltarea noastră intelectuală. Deci prin credință și cu ajutorul grației divine ne putem face o idee despre cel necunoscut și greu de înțeles. Fericitul Augustin ne lămurește zicând că Dumnezeu a voit ca numai cei curați să știe adevărul.

Mântuitorul singur ne asigură că nimeni nu cunoaște pe Tatăl decât numai Fiul și nimeni pe Fiul decât numai Tatăl și căruia vrea el să-i descopere (Matei 11).

Filosoful francez Littré, a sintetizat aceste constatări zicând: știința trebuie să se convingă că e sterilă în orice cercetare pozitivă asupra cauzelor prime și finale și a imensității inaccesibile ce ne înconjoară și deci să renunțe odată și pentru totdeauna la aceste cercetări. Imensitatea aceasta e un ocean care vine să bată țărâmul nostru și pentru care nu avem nici barcă nici pânză.

Rațiunea ne duce până la porțile sanctuarului revelației, iar despre divinitatea revelată în ultima instanță ne încredințăm prin credință, care nu e oarbă, cum ni-se spune, ci rațională, pentru că ea se bazează pe siguritatea că continuitatea ei e demnă de crezământ. Credința e necesară pentru a nu rătăci prea mult în construcții iraționale, cari de multe ori devin fantastice și utopice.

Este în orice om o trebuință de-a crede și cum e cu neputință să aflăm oameni normali, lipsiți cu adevărat de această necesitate, însuși

faptul că această credință care pare atât de absurdă pentru rațiune s'a statornicit în așa fel că nu se poate cu nici un preț desrădăcina din om, însuși acest fapt ne dovedește, că existența lui Dumnezeu e cu evidență demonstrată, zice Bunetière. În posesia acestei criptognosi se poate ajunge prin credință, căci fără credință viața ne pare lipsită de farul strălucitor, ce ne luminează calea ce avem să o urmăm.

Un distins profesor al Academiei noastre teologice face o admirabilă comparație în această privință: „Raționalizarea în tainele Dumnezeiești ne duce acolo unde ne-ar duce de exemplu privirea îndelungată cu ochiul liber spre soare. Cu cât îl privim mai mult cu atât mai puțin îl vedem, ba lumina intensivă a lui ne-ar orbi total pe noi cei ce îndrăznim să ne măsurăm ochiul nostru slab, cu puterea nebiuită a soarelui“.

Că vitregia vremurilor de azi ne-a adus la un scepticism religios nu e de mirat. Duhul actual revoluționar cu vijelia ateistă din răsărit a început a desrădăcina din sufletele noastre chiar credința. Aceste vremuri ne-au d'snădăduit și ne-au demoralizat. Dar e timpul să ne oprim din drumul apucat, căci dacă am îndrăzni să scoatem Divinitatea din viața noastră publică, atunci nimic n'ar mai fi mai presus de noi, nici o voință superioară înaintea căreia noi am avea să ne plecăm, nici o lege pe care am trebui să o păzim, nici un judecător suprem de care noi ne-am teme. Omul ar ajunge absolutul stăpân al său și nimic nu l-ar împedea dela înclinațiile trupești dela patimi și crime. Pentru cel ce consideră sfințenia și dreptatea absolută ca inexistentă ce ar putea fi mai sfânt și mai drept în societate? Cine ne-ar mai opri dela crime și fapte rele?

Pentru aceia legăturile familiei și ale statului n'ar mai fi legi în vigoare. Adevărul, virtutea și datoria ar fi cuvinte fără înțeles pentru o astfel de societate, deoarece principiul adevărului, virtuții și datoriei e singurul Dumnezeu. Legăturile familiare s'ar desface și cu ele întreaga așezare a familiei și a statului. Ce-ar mai putea îndemna pe om atunci să îndeplinească legea și ce l-ar mai împedea să o calce? Doar numai forța brutală sau numai frica de pedepsele corporale, cari însă nu sunt o garanție într'un stat pentru păstrarea ordinii necesare. Inchei cu cuvintele renumitului geolog actual Pierre Ternier, membru al Academiei de științe din Paris: „Nu, omenire care treci, nimic afară de Dumnezeu nu e veșnic; și universul care te înconjoară trece tot așa ca și tine. Fii

atentă, ascultă și privește; tu vei auzi cum se sfarmă și se sdrobesc lucrurile neînsuflețite, tu le vei vedea îmbătrânind, ștergându-se, dispărând ca și creaturile vii. Lumea e plină de mine, lumea e făcută din mine. Dar cât e de deosebită scara duratei pentru ea și pentru tine“.*)

(Sfârșit)

Petru Toma
Licențiat în Teologie

Fondul preoțesc de ajutorare al Eparhiei Caransebeșului.

— Lămuriri —

În numărul trecut al foii noastre, am atras deosebita atențiune a Fraților în Christos, asupra fondului preoțesc de ajutorare ce urmează să se înființeze și în eparhia noastră în cadrele Asociației clerului „Andrei Șaguna“.

Am la îndemână regulamentele adoptate de celelalte eparhii (Arhidieceză, Cluj și Arad), unde ființează un asemenea fond, și găsec de bine, să arăt în linii generale dispozițiile lor, în perspectiva desbaterii obiectului, la adunarea proiectată a se ține la sediul eparhiei.

Problema este de o importanță covârșitoare, căci nu dorim să lăsăm moștenire următorilor noștri aceeași viață depreciată și străbătută de de grij și năcazurii, pe care o avem noi preoții de azi.

Fraților, să ne ocupăm tot mai mult de realizarea acestei idei, și să nu lasăm ca viața noastră să decurgă cu aceleași nevoi, cu aceleași dorințe. Să nu facem — deocamdată — altceva, decât prin deschiderea unor discuții liniștite în coloanele acestei foi să căutăm cu străduințe, cele mai bune mijloace, ca să putem contribui la o cât mai perfectă înjghiebare a fondului nostru.

Regulamentul eparhiilor pomenite, cuprinde următoarele norme:

Din fondul preoțesc de ajutorare se dau ajutoare momentane familiilor membrilor decedați ai fondului (art. 1).

Membrii fondului sunt și vor fi în mod obligator, toți preoții din eparhie, funcționarii Consiliului eparhial și profesorii Academiei teologice (art. 2).

Fondul formează proprietatea membrilor lui (art. 3).

Fondul se înființează din o taxă fundamentală de 200 Lei și se alimentează din o taxă lunară de 100 Lei ori 50 Lei, plătită de toți membrii, timp de 25 ani, respective până la

*) A la Gloire de la Terre p. 399.

moarte, dacă aceasta obvine mai îngrab. Cotizația se achită la cassieria Consiliului eparhial prin achitarea de către el (art. 4) (În Arhidieceză și în eparhia Clujului taxa lunară este 100 Lei, iar în eparhia Aradului 50 Lei).

La moartea membrului, fondul achită momentan familiei lui 50.000 Lei, respective 25.000 Lei (art. 5) (În eparhia Aradului se achită 25.000 Lei, în a Clujului 50.000 Lei plus toate cotizațiile plătite, afară de taxa fundamentală, iar în Arhidieceză un ajutor de 50.000 Lei. Aci se face și o excepție cu membrii trecuți de 60 ani. Aceștia se achită 50.000 Lei numai în cazul când au plătit cotizațiile în decurs de cel puțin 15 ani. Dacă au achitat cotizațiile numai dela 10—15 ani, li se achită 40.000 Lei, iar dacă le-au achitat mai puțin de 10 ani, primesc numai 30.000 Lei).

Calitatea de membru, încetează prin deces, prin neachitarea cotizațiilor lunare timp de 6 luni, și prin ieșirea membrului din serviciul bisericii. În acest caz primește toate cotizațiile lunare solvite. Poate însă să rămână membru al fondului și mai departe întrucât se obligă la achitarea regulată a restului cotizațiilor sale (art. 6).

Din cotizațiile de fondare excedente etc. se crează un fond de rezervă, care după trecerea celor 25 ani își poate amplifica scopul, distribuind și alte ajutoare membrilor în viață ai lui (art. 7).

Fondul se administrează în mod gratuit de Consiliul eparhial în colaborare cu 3 membri delegați de congresul preoților (art. 8).

Fiecare caz de deces, de ajutor distribuit și fiecare bilanț se publică în organul eparhiei (art. 9).

Modificarea regulamentului și desființarea fondului se face numai de $\frac{2}{3}$ din numărul total al membrilor (art. 10).

În cazul desființării se vor restitui întâi toate cotizațiile membrilor în viață, iar restul va trece în proprietatea eparhiei, ca un fond special pentru ajutorarea preoților și familiilor lor (art. 11).

În urma acestora, fie-mi permis să arăt cum ar trebui — după modesta mea părere — să se creieze fondul eparhiei noastre, ca să poată funcționa cu rezultate bune și ducătoare la scop.

În rezumat propun:

1. *Fondul să se înființeze dintr'o taxă fundamentală de 200 Lei și să se alimenteze dintr'o taxă lunară de 100 Lei timp de 25 ani.*

2. *La moartea unui membru, fondul să achite 30.000 Lei ajutor.*

Propunerea o susțin, bazat pe calcule matematice și ținând cont, că fondul are în vedere două scopuri:

a) Să se acorde un ajutor momentan familiilor membrilor decedați, și

b) să mărească un fond de rezervă, din care după 25 ani să se acorde membrilor lui și alte ajutoare.

Să vedem acum pe bază de calcule ce constatăm:

După datele primite, fondul nostru ar număra momentan circa 410 membrii, deci taxa fundamentală, după 410 membrii este 82.000 Lei. Taxa lunară de 100 Lei după 410 membrii este 41.000 Lei, deci în 12 luni, face 492.000 Lei. Prin urmare în anul prim, fondul va avea o încasare de 574.000 Lei.

Tot după datele servite de părintele diacon Teodor Roșca, maximul de mortalitate îl calculez la zece. În anul prim trebuie deci 10 ajutoare, ceea ce face de zece ori 30.000 Lei, adică 300.000 Lei. La sfârșitul anului prim, fondul va avea deci un excedent de 274.000 Lei. Suma aceasta face începutul fondului de rezervă, care în decurs de 25 ani, va da un fond de aproape cinci milioane Lei. (Am menționat, să se achite 30.000 Lei ajutor, deoarece atât se solvește în taxe lunare, de un membru, care contribuie la fond cu 100 Lei lunar, timp de 25 ani. Se poate achita și 40.000 Lei ajutor, în acest caz însă, fondul de rezervă în decursul celor 25 ani, ar ajunge numai circa două și jumătate milioane Lei.)

După datele arătate, din fondul nostru nu se poate acorda un ajutor de 50.000 Lei, cum este în Arhidieceză sau ajutorul ce se acordă în eparhia Clujului. În acest caz, fondul scade în loc să crească. Să vedem:

Din încasarea anului I. în suma de 574.000 Lei, ar urma să se achite în ajutoare 500.000 Lei, deci rămâne în sold 74.000 Lei.

În anul II-lea: sold 75.000 Lei + cotizații 492.000 Lei = 566.000 Lei. Ajutor 500.000 Lei. Rest 66.000 Lei.

În anul III-lea: Sold 66.000 Lei + cotizații 492.000 Lei = 558.000 Lei. Ajutor 500.000 Lei. Rest 58.000 Lei.

În anul IV-lea: Sold 58.000 Lei + cotizații 492.000 Lei = 550.000 Lei. Ajutor 500.000 Lei. Rest 50.000 Lei.

Asemenea nu este ducătoare la scop combinația cu 50 Lei taxă lunară și cu ajutorul de 25.000 Lei. Și în acest caz fondul de rezervă scade. Să urmărim și aceasta:

Încasarea anului I.: Taxă fundamentală 82.000 Lei + cotizații 246.000 Lei = 328.000 Lei. Ajutor se distribuie 250.000 Lei. Sold rămâne 78.000 Lei.

În anul II-lea: Sold 78.000 Lei + cotizații 246.000 Lei = 324.000 Lei. Ajutor 250.000 Lei. Sold 74.000 Lei.

În anul III-lea: Sold 74.000 Lei + cotizații 246.000 Lei = 320.000 Lei. Ajutor 250.000 Lei. Sold 70.000 Lei etc.

Iată deci, cum susțin propunerea mea cu calcule matematice! Este însă părerea unui preot și nimic mai mult! Propunerile espuse de mine, n'au nici o pretenție! Propunerea este supusă aprecierii și complectării, pentru cei ce se interesează de cauză, ca să apară și ireproșabilă.

Cei ce au de zis ceva, să zică!

Pr. Tiberiu Mărgineanțu
paroh Opatița.

Jurământul religios.

Ceva despre jurământ.

Din cele mai vechi timpuri jurământul a fost întrebuințat de foarte multe și vechi popoare, pentru adevărarea dreptății, căci altfel n'ar fi cu puțință cunoașterea adevărului — frustrat prin minciună — acolo unde ne lipsesc mijloace reale pentru asigurarea triumfului binelui comun și al adevărului.

La început se pare că jurământul făcea parte la Evrei chiar din actele religioase, căci, Iahve, Dumnezeu poporului sfânt, sub raportul tuturor epocelor atât a patriarhilor cât și a perioadelor de judecatori și regi, este cărmuitorul politic și religios al poporului ales, întrucât dă legi, povățuește și întărește personal promisiunile făcute, prin acte de jurământ; Geneza 22, 16: „Pe mine însumi jur, zice Domnul...” sau Isaia 62, 8: „Domnul a jurat pe dreapta Lui și pe brațul Lui cel puternic...” sau Ieremia 44, 26: „Iată, jur pe numele meu cel mare, zice Domnul...”

Deci, dacă jurămintele făceau parte din actele religioase, ele erau și permise, prin faptul că mărturiseau adevărul, având formulele cele mai obișnuite, pe: „viața lui Iahve”, „Iahve fie judecător între mine și tine”. Jurământul este deci un act sfânt, o rugăciune, asigurare, în care Dumnezeu e invocat ca martor al adevărului jurat, deci ca o persoană pătrunzătoare de inimi, singura în putere de a răsbuna adevărul

în cazul când adevărul e calcat sau ascuns prin minciună.

Evreii și mai ales cei din secta Eseilor și Fariseilor se jurau pentru orice lucru de nimic, luând în felul acesta „numele Domnului în deșert”. Obiceiul acesta era atât de adânc înrădăcinat în sufletul poporului, încât mai târziu s'a estins nu numai asupra numelui lui Dumnezeu, ci și asupra „lucrurilor mâinilor Lui”.

Așa, obicinuiau să se jure pe cer, pe pământ, pe cetatea Ierusalimului, etc. Din această cauză Mântuitorul Iisus Christos este adânc mâhnit și ceartă pe Farisei pentru obiceiul lor. Prin urmare, jurământul în loc să fie privit ca un act prin care să se asigure o încredere în anumite raporturi sociale, el a devenit cu timpul un mijloc de păcătuire, deci boala trebuia curățată prin porunca Mântuitorului (Matei 5, 34—36) reprobând jurământul fățarnic și întărind jurământul sincer, prin însăși depoziția Mântuitorului când a fost jurat de marele arhieru „Te jur pe Dumnezeu cel viu să ne spui dacă ești Christos Fiul lui Dumnezeu” răspunzând Iisus „Da”..... „Sunt” (Matei 26, 63—64).*)

Iată dar că din forma în care a fost jurat Mântuitorul și felul în care a jurat, reese că chiar atunci când suntem chemați a spune adevărul, „Felul nostru de a vorbi să fie: da, da, nu, nu, ce trece peste aceste cuvinte vine dela cel rău” (Matei 5, 37).

Insemnătatea și sfințenia jurământului.

Insemnătatea jurământului este mare câtă vreme omul șovăește prin slăbiciunea naturii lui în a spune adevărul, dominând în lume minciuna. Dar jurământul este și necesar, motivat fiind de imperfecțiunea naturei omenești care ușor poate fi amăgită de promisiunea diferitelor bunuri trecătoare, cât și de binele comun sau privat, când se cere cunoașterea adevărului suprem. Din această cauză în depozițiile noastre se pune ca garanție morală, invocarea persoanei lui Dumnezeu „a toate văzătoare și a toate știutoare”. Prin urmare adevărul îmbracă haina unei autorități demne de crezut, iar pământul devine un act de cult al adorațiunii, în virtutea persoanei lui Dumnezeu, ca martor nevăzut, dându-I-se închinăciunea și cinstea cuvenită. Ca urmare jurământul este un act de cult intern, fiindcă cuprinde adresarea noastră directă către Dumnezeu, ca El, să deslege o chestiune

*) Citatul e mai ușor de înțeles în forma arătată de autor, dar nu e fidel! N. R.

unde nouă ne lipsesc mijloacele de a da o asigurare definitivă în deslegarea unui adevăr. Dar, în același timp, jurământul mai este și un act de cult extern, în virtutea faptului ridicării mâinii cu cele trei degete, sau punerea mâinii pe inimă și ingenunchierea în fața crucii dintre două lumânări aprinse. Deci acest act solemn îl facem în baza credinței noastre neștrămutate în Dumnezeu, care e pretutindenea de față și nimic nu se poate ascunde în fața Lui. Dintru început, omul a fost creat pentru adevăr și nu pentru minciună. De aici reese, că omul este creat pentru preamărirea lucrurilor lui Dumnezeu pe pământ și se cuvine ca minciuna să dispară dintre oameni. Fariseii și cărturarii — pentru că nu se putea lăpăda de obiceiul lor — învățau că acele jurăminte la cari nu s'a amintit cu cuvinte exprese numele lui Dumnezeu nu sunt obligatoare a le ține. Învățătura Bisericii noastre ne învață prin cuvintele Mântuitorului: „Să nu juri nici pe cer, nici pe pământ, nici pe cetatea lui Dumnezeu, nici pe capul tau“ (Mat. 5, 34-36) sau pe oricare alte lucruri, căci ele sunt tot atât de obligatoare ca și cele făcute cu provocare expresă la numele lui Dumnezeu, fiindcă toate sunt opere ale Creatorului și spre preamărirea Lui. Prin urmare însemnătatea jurământului este mare, atât în virtutea ființei Divine ce se învoacă, cât și a obiectelor sfinte în fața cărora și pe cari se depune la diferite religii.

Tot de aici rezultă și îndoita însemnătate a sfințeniei jurământului: 1. jurământul este un act sfânt în ce privește invocarea lui Dumnezeu cu atributele de Atotștiutor și Atotvăzător, deci avem un act al adorațiunii, 2. iar cât privește obiectele sfinte în fața cărora și pe cari se depune jurământul, avem o venerațiune, un mijloc de cinștire al obiectelor și persoanelor în raport direct cu divinitatea care lucrează prin ele asupra noastră.

Despre sfințenia jurământului ne vorbește istoria tuturor veacurilor prin obiceiurile și pedepsele grozave, aplicate la diferitele popoare celor ce jurau strâmb.

Petru Voicău.

(Urmează).

Obiecte bisericesti

dela cele mai renumite fabrici, se află
de vânzare la **Librăria Diecezană.**

ȘTIRI

Pentru monumentul funerar „Dr Iosif Iuliu Olariu“ au mai intrat următoarele sume:

Societatea de lectură „Ioan Popasu“ a studenților teologi*)	10.000	Lei
Comuna bisericească Cuptoarea	230	„
Comuna bisericească Iaz	200	„
Preot Gheorghe Vior Jdioara	200	„
Pantelimon Rădoi elev cantor C-sebeș	137	„
Preot Teodor Petrică Nicolințul-mare	100	„
„ Isaia Popovici Silha	100	„
„ Victor Popovici Silha	100	„
„ Romulus Pop Caransebeș	100	„
„ Eugen Sudreșian Coștei	100	„
Inv. Lazar Daminescu Jdioara	100	„
Comuna bisericească Iersig	100	„
Biserica ort-rom. Șemlacul-mare	60	„
Preot Silviu Secoșan Criciova	50	„
„ Aurel Lazar Șemlacu-mare	50	„
„ Iova Drăghina Mâtnicul-mare	50	„
Comuna bisericească Coștei	50	„
Comuna bisericească Criciova	50	„
Familia Dabiciu Șemlacul-mare	50	„
Preot Mircea Popoviciu Șemlacul-mare	45	„
Ioan Jarcu elev cantor Caransebeș	40	„
Achim Cârpanu elev cantor Caransebeș	31	„
Ioan Cramba elev cantor Caransebeș	30	„
Tasul dela Nașt. Domn. Mâtnicul-mare	30	„
Ant. Roșca Mâtnicul-mare	30	„
Dimitrie Bojin elev cantor Caransebeș	25	„
Alexandru Marcu elev cantor C-sebeș	20	„
Liubomir Ardelean elev cantor C-sebeș	20	„
Preot Traian Olde Ferendia	20	„
Inv. Ștefan Dumitrașcu Mâtnicul-mare	20	„
Alex. Albai episcop Mâtnicul-mare	10	„

Total: 12.148 Lei

Suma anterioară: 24.513 Lei

Total până de prezent: 36.661 Lei

Colecta studenților teologi de sărbătorile

Nașterii Domnului pentru monumentul funerar Dr Iosif Olariu: Oancea Plinius 900 Lei, Bâtea Simion 705, Nimu Ioan 360, Pircea Ioan 300, Fișteag Nicolae 229, Pleavă Gheorghe 225, Vlăducean Victor 150, Nicoară Dimitrie 150, Draghici Coriolan 150, Drăgan Zaharia 114, Golopența Gheorghe 108, Aldescu Alimpie 100, Radulescu Serafin 100, Vasii Ioan 100, Goanța Pavel 100, Trica Rusalin 100, Pălean Gh. 90, Coadă Pavel 90, Radu T. 84, Ghita Eremia 80, Rotariu I. 80, Olariu R. 71, Șerban I. 68, Cuzmanovici M. 63, Grozavescu T. 55, Popovici N. 54, Vornichescu T. 53, Boleanțu V. 50, Stoian I. 50, Encuț St. 50, Ivașcu I. 40, Terfăloagă I. 35, Jurj Gh. 23, Ratzec I. 22, Meilă I. 22, Bilcă P. 21, Caliman I., Crivacucea I., Dobromirescu T., Folea A., Măruța T. și Rachitovici I. câte 20 Lei, total 5137 Lei.

*) Vezi detaliat mai la vale.

În afară de aceasta, fiecare teolog a contribuit prin cumpărare de cărți cu câte 50 resp. 25 Lei, în total cu 1950. Toată realizarea dela Colinda în suma de 2390, contribuția studenților din an. IV. în suma de 200, iar din Casieria Societății Lei 323 au dat în total 10.000 Lei, sumă care s'a pus în fruntea colectelor din acest număr și care face cinste studenților noștri dela Academia teologică!

Parastas. Școalele secundare din orașul nostru au pus la cale oficierea unui parastas pentru regretatul bărbat de stat I. G. Duca, fost prim-ministru. Parastasul se oficiază azi, Duminecă, la orele 11 în biserica catedrală, după care se țin ședințe comemorative în salele festive ale celor trei școli secundare, liceu, școala normală și gimnazul de fete.

† **Dr Teodor Mihali.** La 17 Ianuarie a. c. a încetat din viață Dr Teodor Mihali. Cu adormitul dispăre ultimul memorandist. Dr Teodor Mihali a fost un bun și mare român; a luat parte în comitetul care a prezidat memorabila adunare dela Aiba-Iulia din 1 Decembrie 1918, Providența hărăzindu-i bucuria de a vedea plinit visul de veacuri al Românilor. Guvernul i-a făcut funeralii naționale.

Dumnezeu să-l învrednicească de cereasca odihnă și mângâiere.

Șezătoarea de Sfinții „Trei Erarhi“ a Societății de lectură Ioan Popasu, a studenților dela Academia noastră teologică, se va ține acest an în Logoj în sala „Concordia“ seara la orele 9. Programul este bogat și variat, urmat fiind de dans. Venitul curat este destinat fondului pentru ridicarea monumentului protosincelui Dr Iosif I. Olariu.

Pentru „Piatra Scrisă“, locul de peregrinaj de lângă comuna Armeniș a donat preotul din Jena Dimitrie Lupea și soția sa Iulia suma de Lei 50, și alți 50 întru pomenirea răposatului lor fiu Ionel. Suma s'a primit cu mulțumită predându-se destinațiunii.

Mulțumită publică. Familiile Pr. Miron Băleanu Clopodia, Lt. Colonel Dr Ion Băleanu și maior D. Băleanu Cluj aduc și pe această cale mulțumiri tuturor cari au condolat, fie prin scris, fie prin participare la moartea neuitatei lor mame, văduva preoteasă Ecaterina Băleanu.

Bibliografie.

„*Aprindeți Darul lui Dumnezeu*“. Meditații pentru preoți de *Dr Grigorie Gh. Comșa* Episcopul Aradului. Arad 1934. p. 96. Prețul 30 Lei plus 6 Lei iar recomandat Lei 10. Total 46 Lei.

Cea mai nouă lucrare cu titlul de mai sus, a P. S. Episcop Grigotie al Aradului conține 10 meditații despre Darul hirotoniei, sfânta euharistie, preotul și voia lui Dumnezeu, chemarea preotească, viața lăuntrică a preotului, lupta preotului împotriva păcatului, rugăciunile preotului etc.

Lucrarea conține o mulțime de îndemnuri pentru intensificarea zelului preotesec, fiind foarte potrivită ca lectură pentru cei cari se găsesc în păstoria sufletelor și pentru tinerii studenți teologi.

O recomandăm cu toată căldura.

A se comanda la Librăria Diecezană ort. rom. Arad precum și la alte librării mari din țară.

Consiliul Corpului Contabililor Autorizați și Experți de contabilitate Secțiunea de pe lângă Tribunalul Caransebeș.

Convocare.

Domnii membri ai Corpului Contabililor autorizați și Experților de contabilitate — Secțiunea Caransebeș se convoacă în

Adunare generală ordinară

pe **Duminecă, 28 Ianuarie 1934 ora 10 a. m.** la sediul secției, în sala de ședințe a „Băncii Poporale“ s. a. Caransebeș, — iar în caz că nu s'ar întruni numărul receput de regulamentul legii, la 4 Februarie 1934 ora 10 a. m. în acelaș local, cu următoarea

Ordinea de zi:

1. Darea de seamă Consiliului de administrație.
2. Raportul Censorilor.
3. Aprobarea bilanțului și a contului de profit și pierdere și descărcarea Consiliului de administrație de gestiunea sa.
4. Alegerea Consiliului de administrație și a Comitetului de censored.

Caransebeș, 18 Ianuarie 1934.

Președinte,

Constantin Călțun.

Secretar,

Ioachim Jumanca.

Tipărit, în Tipografia noastră diecezană, a apărut:

Manualul-de Tipic

al Bisericii ortodoxe, în uzul teologilor și preoților, cuprinzând serviciile Dumnezești din postul sfințelor Paști

intocmit de:

CONSTANTIN VLADU

profesor de Tipic și Cântare la Academia teologică din Caransebeș,

aprobat de Consiliul eparhiei ort. rom. a Caransebeșului și tipărită cu binecuvântarea în Domnul adormitului fost episcop diecezan Dr IOSIF TRAIAN BADESCU.

Cartea e tipărită pe hârtie fină, în două culori și se poate comanda dela

LIBRĂRIA
și TIPOGRAFIA
DIECEZANĂ
din CARANSEBEȘ.

Exemplarul: Lei 180
plus spesele postale.

Tipografia și Librăria Diecezană Caransebeș

Este bogat înzestrată și bineasortată cu tot felul de cărți școlare, literare și științifice, requisite școlare și de birou. Execută tot soiul de lucrări tipografice în cel mai scurt timp pe lângă prețuri convenabile. Are un mare depozit de hârtie.

■ ■ ■
■ **Legătorie proprie.** ■

FABRICA (ATELIER) DE LUMINI A EPARHIEI CARANSEBEȘULUI

În fabrica (atelier) de lumini, înființată de Consistoriul nostru eparhial, se află de vânzare lumini de ceară curată, în diferite mărimi și grosimi. Recomandăm credincioșilor noștri, ca să-și procure dela această fabrică luminele de ceară curată trebuincioase la diferitele acte religioase: cununii, prasnice, pomene, cazuri de moarte, părăstase, după cum se și cere aceasta de tradiția și

○ cultul bisericii noastre dreptmăritoare. ○

Luminele se pot procura direct sau dela și prin epitropiile parohiale la

„Librăria Diecezană“ Caransebeș
cu grosul și cu bucata.